

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 czerwca 1967 r.

Nr 24

TRESC:
Poz.:

USTAWA

110 — z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych : : : : : 175

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

111 — z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych : : : : 178

110

USTAWA

z dnia 13 czerwca 1967 r.

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

DZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb pobierania kosztów sądowych w sprawach cywilnych.

Art. 2. Koszty sądowe obejmują opłaty sądowe i zwrot wydatków.

Art. 3. Opłatami sądowymi są wpis i opłata kancelaryjna.

Art. 4. Do wydatków należą w szczególności:

- 1) diety i koszty podróży należne sędziom i pracownikom sądowym z powodu dokonywania czynności poza siedzibą sądu oraz ryczałt należny im za dokonywanie oględzin w sprawach dotyczących nieruchomości rolnych położonych poza miejscowością będącą siedzibą sądu,
- 2) należności świadków, biegłych i tłumaczy oraz kuratorów ustanowionych w danej sprawie,
- 3) opłaty należne innym osobom lub instytucjom,
- 4) koszty opłat telefonicznych i telegraficznych,
- 5) koszty przewozu osób, zwierząt i rzeczy, utrzymywania ich lub przechowywania,
- 6) koszty ogłoszeń,
- 7) koszty pobytu w areszcie.

Art. 5. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do uiszczenia kosztów sądowych obowiązana jest strona, która wnosi do sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące wydatki.

2. Pismo wnoszone przez kilka osób podlega jednej opłacie. Jeżeli jednak przedmiotem sprawy są roszczenia lub zobowiązania jednego rodzaju i oparte na jednakowej podstawie faktycznej oraz prawnej (współuczestnictwo formalne), każdy współuczestnik uiszcza opłatę oddzielnie, stosownie do swego roszczenia lub zobowiązania.

Art. 6. 1. W każdym piśmie należy podać wartość przedmiotu sprawy, jeżeli od tej wartości zależy wysokość opłaty, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna.

2. Pisma dotyczące części przedmiotu sprawy podlegają opłacie tylko w stosunku do wartości tej części.

3. Przy oznaczaniu wartości przedmiotu sprawy każde rozpoczęte 100 zł liczy się za pełne.

Art. 7. W sprawach o wydanie nieruchomości posiadanej bez tytułu prawnego lub na podstawie tytułu innego, aniżeli najem lub dzierżawa za podstawę obliczenia wpisu

przyjmuje się, stosownie do rodzaju nieruchomości i sposobu korzystania z niej, sumę odpowiadającą 3-miesięcznemu czynszowi najmu lub dzierżawy należnemu od danego rodzaju nieruchomości.

Art. 8. Skarb Państwa oraz instytucje państwowe, których zadanie nie polega na prowadzeniu działalności gospodarczej, nie mają obowiązku uiszczenia opłat sądowych.

Art. 9. 1. Minister Sprawiedliwości może zwolnić od obowiązku uiszczenia opłat sądowych organizacje społeczne ludu pracującego w ich własnych sprawach prowadzonych w związku z działalnością społeczną, naukową, oświatową, kulturalną, dobroczynną, opieki społecznej lub samopomocową. Zwolnienie to może być w każdej chwili cofnięte.

2. Zarządzenie o zwolnieniu od obowiązku uiszczenia opłat sądowych lub o cofnięciu tego zwolnienia Minister Sprawiedliwości wydaje w porozumieniu z Ministrem Finansów, po wysłuchaniu opinii ministra właściwego ze względu na rodzaj działalności danej organizacji.

Art. 10. Nie pobiera się opłat sądowych w postępowaniu o zwolnienie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Art. 11. 1. Kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

2. Koszty nie obciążające przeciwnika ściąga się z roszczenia zasądzonego na rzecz strony, której czynność spowodowała ich powstanie, strony zastąpionej przez kuratora lub osoby, na której rzecz prokurator wytoczył powództwo lub zgłosił wniosek o wszczęcie postępowania. Na zasądzonym roszczeniu przysługuje Skarbowi Państwa ustawowe prawo zastawu. Koszty sądowe, których nie miał obowiązku uiścić kurator, mogą być ponadto ściągnięte z innego majątku strony zastąpionej, przez kuratora, jeżeli posiada ona odpowiedni majątek.

3. W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od przewidzianego w ust. 2 obciążenia kosztami strony, której czynność spowodowała ich powstanie, strony zastąpionej przez kuratora lub osoby, na której rzecz prokurator wytoczył powództwo lub zgłosił wniosek o wszczęcie postępowania.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do opłat sądowych, których nie miał obowiązku uiścić Skarb Państwa, instytucja państwowa, której zadanie nie polega na prowadze-

niu działalności gospodarczej, albo organizacja społeczna ludu pracującego zwolniona od tego obowiązku przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 12. W sprawie zakończonej ugodą koszty, o których mowa w art. 11 ust. 1, ponoszą obie strony w równych częściach, chyba że uгода stanowi inaczej. Przepisy art. 11 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

Art. 13. Jeżeli w toku postępowania sąd nie orzekł o obowiązku ponoszenia kosztów sądowych lub też orzeczeniem nie objął całej kwoty należnej z tego tytułu, postanowienie w tym przedmiocie wyda na posiedzeniu niejawnym sąd, w którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji.

Art. 14. Należność Skarbu Państwa z tytułu kosztów sądowych, obciążających przeciwnika strony stosownie do przepisu art. 11 ust. 1 lub art. 12, podlega zaspokojeniu w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym w tej samej kolejności i w tych samych granicach, jak należność tej strony z tytułu zasądzonego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

Art. 15. Opłatę sądową należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie.

Art. 16. 1. Sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata. W tym wypadku przewodniczący wzywa wnoszącego pismo, aby pod rygorem zwrotu pisma uiścił opłatę w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania, a w razie bezskutecznego upływu tego terminu zwraca pismo.

2. Jeżeli pismo wniosła osoba zamieszkała lub mająca siedzibę za granicą, która nie ma w kraju przedstawiciela, przewodniczący wyznaczy termin do uiszczenia opłaty nie krótszy aniżeli dwa miesiące.

3. Rewizja, zażalenie, sprzeciw od wyroku zaocznego oraz zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, od których pomimo wezwania nie została uiszczona należna opłata, podlegają odrzuceniu.

Art. 17. Pisma wnoszone przez adwokata, które nie są należycie opłacone, zwraca się bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlega opłacie w wysokości stałej. Również bez wezwania o uiszczenie opłaty należy odrzucić wnoszone przez adwokata środki zaskarżenia podlegające opłacie w wysokości stałej.

Art. 18. Pismo zwrócone z powodu nieuiszczenia opłaty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem tego pisma do sądu.

Art. 19. Nie żąda się opłat od pisma, jeżeli już z jego treści wynika, że podlega ono odrzuceniu.

Art. 20. 1. Przepisy art. 16, 17 i 19 stosuje się odpowiednio, gdy obowiązek uiszczenia lub uzupełnienia opłaty powstanie na skutek rozszerzenia lub innej zmiany żądania. Przepisy art. 16 i 19 stosuje się też odpowiednio, gdy przed wysłaniem odpisu pisma innym stronom, a w braku takich stron — przed wysłaniem zawiadomienia o terminie posiedzenia, powstanie obowiązek uiszczenia lub uzupełnienia opłaty na skutek ustalenia przez sąd wyższej wartości przedmiotu sprawy, cofnięcia zwolnienia od kosztów sądowych albo uchylenia kurateli.

2. Jeżeli obowiązek uiszczenia lub uzupełnienia opłaty powstał z innych przyczyn niż wymienione w ust. 1, przewodniczący wezwie zobowiązanego do uiszczenia należnej opłaty w terminie dwóch tygodni, a jeżeli mieszka on lub ma siedzibę za granicą i nie ma w kraju przedstawiciela — w terminie nie krótszym od dwóch miesięcy, a w razie bezskutecznego upływu tego terminu zarządzi ściąganie opłaty bez wstrzymania biegu postępowania. Opłaty nie ściągają się, jeżeli pismo zostanie cofnięte w terminie, w którym należało ją uiścić. W razie uznania cofnięcia za niedopuszczalne, o obowiązku uiszczenia opłaty orzeka sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji stosując odpowiednie przepisy art. 11.

Art. 21. Przepisów art. 16, 17 i 20 nie stosuje się w wypadkach, gdy sąd obowiązany jest działać z urzędu. W tych wypadkach sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji orzeka o obowiązku uiszczenia opłaty, stosując odpowiednio zasady obowiązujące przy zwrocie kosztów postępowania. Wymiaru opłaty sąd dokona kierując się stawkami opłat należnych od pism w danym rodzaju postępowania.

Art. 22. 1. Zażalenie przysługuje na zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, zwrotu pisma nie opłaconego należycie oraz zwrotu opłaty lub zaliczki na pokrycie wydatków. Zażalenie nie przysługuje jednak na zarządzenie w przedmiocie określenia wpisu tymczasowego.

2. Zażalenie przysługuje też na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie odrzucenia z powodu nieuiszczenia należnej opłaty: rewizji, zażalenia, sprzeciwu od wyroku zaocznego lub zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz — jeżeli strona nie składa środka zaskarżenia co do istoty sprawy — w przedmiocie wymiaru opłaty lub obciążenia kosztami sądowymi.

Art. 23. Zażalenie dotyczące wyłącznie wysokości opłaty albo wysokości wydatków oraz podanie o zwrot opłaty lub zaliczki na pokrycie wydatków, jak również zażalenie w tej sprawie — wolne są od opłat sądowych.

Art. 24. Opłatę prawomocnie uchyloną w całości lub w części oraz pozostałość zaliczki złożonej na pokrycie wydatków zwraca się stronie z urzędu na jej koszt. Zwrot zarządza przewodniczący.

Art. 25. 1. Prawo Skarbu Państwa do żądania kosztów sądowych przedawnia się z upływem lat trzech licząc od dnia, w którym koszty należało uiścić.

2. Prawo strony do żądania zwrotu opłaty sądowej lub zaliczki na pokrycie wydatków przedawnia się z upływem lat trzech licząc od dnia powstania tego prawa.

Art. 26. Groszowe końcówki opłat zaokrągla się wzwyż do pełnego złotego.

Art. 27. 1. Stroną w rozumieniu ustawy jest każdy uczestnik postępowania, a kosztami procesu również koszty innych rodzajów postępowania.

2. Przez pismo wnoszone do sądu rozumie się również pozew lub inny wniosek składany ustnie do protokołu.

3. W sprawach należących do zakresu działania państwowych biur notarialnych przepisy ustawy dotyczące sądu i przewodniczącego stosuje się odpowiednio do państwowego biura notarialnego.

4. Przepisy ustawy dotyczące kosztów związanych z działalnością prokuratora odnoszą się również do kosztów związanych z działalnością organizacji społecznych wnoszących powództwa na rzecz obywateli lub wstępujących do postępowania wszczętego przez obywateli.

Art. 28. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w postępowaniu dotyczącym kosztów sądowych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

DZIAŁ II.

Opłaty sądowe.

Rozdział 1.

Wpis.

Art. 29. Wpis jest stosunkowy, chyba że przepis przewiduje wpis stały lub też wpis o określonej dolnej i górnej granicy.

Art. 30. Wysokość wpisu stosunkowego zależy od wartości przedmiotu sprawy.

Art. 31. 1. Od pism wnoszonych w sprawach o prawa niemajątkowe albo w sprawach o prawa majątkowe, w któ-

rych wartości przedmiotu sprawy nie da się ustalić w chwili jej wszczęcia, przewodniczący określa wpis tymczasowy.

2. W orzeczeniu kończącym sprawę w pierwszej instancji sąd ustala sumę wpisu ostatecznego w sprawach o prawa niemajątkowe — mając na względzie stan majątkowy strony obciążonej kosztami, a w sprawach o prawa majątkowe — zależnie od wartości przedmiotu sprawy ustalonej w toku postępowania.

Art. 32. Jeżeli ustawa przewiduje dolną i górną granicę wpisu, przewodniczący określa wpis tymczasowy w tych granicach. W orzeczeniu kończącym sprawę w pierwszej instancji sąd ustala sumę wpisu ostatecznego, mając na względzie okoliczności przewidziane w ustawie, a w braku przepisu szczególnego w tym przedmiocie — okoliczności, o których mowa w art. 31 ust. 2. Wpis ostateczny ustala się w granicach określonych w przepisie, chyba że granice te dotyczą tylko wpisu tymczasowego.

Art. 33. 1. Jeżeli wpis ostateczny jest wyższy od wpisu tymczasowego, sąd orzeka o obowiązku uiszczenia różnicy, stosując odpowiednio zasady obowiązujące przy zwrocie kosztów procesu.

2. Jeżeli wpis ostateczny jest niższy od wpisu tymczasowego, różnicę zwraca się z urzędu na koszt strony.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zasądzenia ponad żądanie.

Art. 34. W razie wstąpienia do sprawy osoby, na której rzecz prokurator wytoczył powództwo lub zgłosił wniosek o wszczęcie postępowania, pobiera się od tej osoby wpis należny od takiego powództwa lub wniosku.

Art. 35. 1. W razie uwzględnienia rewizji nadzwyczajnej, złożonej na skutek podania strony, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji orzeka o obowiązku uiszczenia opłaty odpowiadającej wpisowi należnemu od rewizji, stosując odpowiednio zasady obowiązujące przy zwrocie kosztów procesu.

2. W razie oddalenia rewizji nadzwyczajnej opłatę określoną w ust. 1 ponosi strona, która wniosła podanie o złożenie rewizji.

3. Nie ma obowiązku uiszczenia opłaty strona, która w postępowaniu sądowym, w którym zapadło zaskarżone orzeczenie, nie miała obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Art. 36. 1. Na żądanie strony zwraca się:

- 1) cały uiszczony wpis od pisma:
 - a) zwróconego wskutek braków formalnych,
 - b) odrzuconego lub cofniętego, jeżeli odrzucenie lub cofnięcie nastąpiło przed wysłaniem odpisu pisma innym stronom, a w braku takich stron — przed wysłaniem zawiadomienia o terminie posiedzenia,
 - c) zaskarżającego postanowienie w przedmiocie ukarania grzywną lub aresztem, zamiast grzywny na areszt albo w przedmiocie przymusowego sprowadzenia, jeżeli zaskarżenie zostało uwzględnione,
- 2) połowę uiszczzonego wpisu od pisma:
 - a) cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana,
 - b) wszczynającego postępowanie w instancji, w której sprawa zakończyła się zawarciem ugody sądowej.

2. Poza wypadkami przewidzianymi w ust. 1 na żądanie strony zwraca się cały uiszczony wpis od powództwa o rozwód w razie pojednania się stron w pierwszej instancji. W razie pojednania się stron w toku postępowania przed ukończeniem postępowania rewizyjnego zwraca się połowę wpisu uiszczzonego od rewizji.

Art. 37. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia wysokość wpisów w poszczególnych rodzajach spraw. Rada Ministrów może również określić, w jakich rodzajach spraw jednostki gospodarki społecznej uiszczają przy wszczęciu postępowania wpis częściowy, oraz uregulować

zasady uiszczania różnicy pomiędzy tym wpisem a wpisem ustalonym przy zastosowaniu stawek ogólnie obowiązujących.

Rozdział 2.

Opłata kancelaryjna.

Art. 38. 1. Za klauzulę wykonalności, stwierdzenie prawomocności, odpisy, zaświadczenia, wyciągi oraz inne dokumenty, wydawane na podstawie akt, pobiera się opłatę kancelaryjną.

2. Opłatę kancelaryjną za odpis orzeczenia z uzasadnieniem, doręczonego na skutek żądania sporządzenia uzasadnienia orzeczenia, zgłoszonego w terminie siedmiodniowym od ogłoszenia sentencji, pobiera się przy zgłoszeniu żądania sporządzenia uzasadnienia. Jeżeli opłata nie została uiszczona, przewodniczący zarządzi ściąganie jej od strony, która zgłosiła żądanie. Przepisów art. 16 i 17. nie stosuje się.

Art. 39. 1. Opłatę kancelaryjną pobiera się także od podania strony o złożenie rewizji nadzwyczajnej. W razie nieuiszczenia tej opłaty w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania do jej uiszczenia, podanie pozostawia się bez rozpoznania.

2. Strona, która nie miała obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu, w którym zapadło kwestionowane orzeczenie, nie uiszcza opłaty przewidzianej w ust. 1.

Art. 40. Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia określa wysokość opłat kancelaryjnych.

DZIAŁ III.

Wydatki.

Art. 41. 1. Strona, która wносиła o podjęcie czynności połączonej z wydatkami, obowiązana jest złożyć zaliczkę na ich pokrycie. Jeżeli dwie lub więcej stron wносиło o podjęcie czynności lub sąd czynność zarządził z urzędu albo na wniosek sądu polubownego, zaliczkę powinny złożyć strony w równych częściach lub w innym stosunku, według uznania sądu.

2. Sąd oznaczy wysokość zaliczki i termin jej złożenia. Jeżeli przewidywane wydatki są większe od złożonej zaliczki, sąd nakáže stronie jej uzupełnienie.

3. Wykonanie czynności zależne jest od uiszczenia zaliczki, chyba że sąd pomimo nieuiszczenia zaliczki przez strony uzna wykończenie czynności za konieczne do rozstrzygnięcia sprawy. W tym wypadku kwotę potrzebną na pokrycie wydatków wyklada tymczasowo Skarb Państwa.

4. Przewodniczący wezwie stronę zobowiązaną do złożenia zaliczki, aby w terminie dwóch tygodni, a jeżeli mieszka ona za granicą — w wyznaczonym terminie, nie krótszym aniżeli dwa miesiące, zapłaciła sumę wyłożoną przez Skarb Państwa. W razie bezskutecznego upływu tego terminu przewodniczący zarządzi ściąganie wyłożonej kwoty bez wstrzymania biegu postępowania.

Art. 42. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac określa w drodze rozporządzenia stawki oraz warunki przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin w sprawach dotyczących nieruchomości rolnych, położonych poza miejscowością będącą siedzibą sądu, oraz należności kuratorów ustanowionych w poszczególnych sprawach.

DZIAŁ IV.

Przepisy końcowe i przechodnie.

Art. 43. 1. Tracą moc wszelkie przepisy dotyczące kosztów sądowych w sprawach cywilnych rozpoznawanych przez

sądy powszechne i Sąd Najwyższy, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

2. W szczególności traci moc ustawa z dnia 30 grudnia 1950 r. Przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1961 r. Nr 10, poz. 57 i Nr 32, poz. 159, z 1962 r. Nr 10, poz. 46 oraz z 1964 r. Nr 43, poz. 297).

Art. 44. 1. Pozostają w mocy przepisy dotyczące kosztów sądowych, jeżeli mają one charakter przepisów szczególnych.

2. W szczególności pozostają w mocy:

- 1) przepisy o opłatach przed sądem rejestrowym,
- 2) wydane po 22 lipca 1944 r. przepisy przewidujące całkowite lub częściowe zwolnienie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Art. 45. 1. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia:

- 1) wprowadzić ulgowe stawki opłat od wniosków o wpis w księdze wieczystej:
 - a) prawa własności domów mieszkalnych i lokali mieszkalnych oraz prawa własności lub prawa wieczystego użytkowania działek budowlanych, nabytych przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego lub nabytych przez członków spółdzielczego zrzeszenia budowy domów jednorodzinnych od takiego zrzeszenia albo przez członków spółdzielni budowlano-mieszkaniowej — na skutek likwidacji spółdzielni,
 - b) prawa własności gruntów rolnych, zwłaszcza jeżeli nabycie tego prawa przyczynia się do poprawy struktury gospodarstwa rolnego;
- 2) określić warunki, w jakich właściciele lub współwłaściciele gospodarstwa rolnego mogą być zwolnieni przez sąd od opłat sądowych w sprawach o uregulowanie prawa własności gospodarstwa rolnego, niezależnie od zwolnienia od kosztów sądowych, przewidzianego w Kodeksie postępowania cywilnego.

2. Rozporządzenia w przedmiocie określonym w ust. 1 Minister Sprawiedliwości wydaje w porozumieniu z Ministrem Finansów, a rozporządzenia w przedmiocie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. b) oraz w pkt 2 — również w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

3. Minister Sprawiedliwości określa w porozumieniu z Ministrem Finansów koszty sądowe w postępowaniu przy zakładaniu ksiąg wieczystych.

Art. 46. 1. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchylone przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych albo odsyłają ogólnie do tych przepisów, stosuje się odpowiednie przepisy niniejszej ustawy.

2. Jeżeli ustawa niniejsza przewiduje wydanie przepisów wykonawczych, pozostają w mocy aż do ich wydania odpowiednie przepisy dotychczasowe.

Art. 47. 1. Należność Skarbu Państwa z tytułu nie uiszczonych kosztów sądowych oraz z tytułu grzywien orzeczonych w postępowaniu cywilnym może być umorzona lub zapłaćta tej należności może być odroczone albo rozłożona na raty, jeżeli jej ściągnięcie byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami lub groziłoby dłużnikowi zbyt ciężkimi skutkami.

2. Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Finansów określa zasady i tryb umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności określonej w ust. 1 i sposób uiszczania opłat sądowych.

Art. 48. Do opłat od podań i świadectw urzędowych nie podlegających opłacie według przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy o opłatach skarbowych.

Art. 49. Dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych stosuje się nadal w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy do ukończenia postępowania w instancji, a w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym — do ukończenia samodzielnej części postępowania.

Art. 50. W Kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 435 otrzymuje brzmienie:

„Art. 435. § 1. Oskarżyciel prywatny składa przy akcie oskarżenia zryczałtowaną równowartość kosztów postępowania. Wysokość tej równowartości określa prezes sądu w granicach od 200 do 1.000 zł.

§ 2. Na zarządzenie prezesa sądu, przewidziane w § 1, zażalenie nie służy.

§ 3. Do czasu złożenia zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania sąd pozostawia sprawę bez biegu; wniesienie aktu oskarżenia nie przerywa wówczas biegu przedawnienia.”

- 2) w art. 448 dodaje się nową literę k) w brzmieniu:

„k) koszty świadczeń pogotowia ratunkowego, udzielonych w związku z popełnieniem przestępstwa o charakterze chuligańskim.”

Art. 51. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

III

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1967 r.

w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Cały wpis stosunkowy wynosi:

- 1) przy wartości przedmiotu sprawy do 3.000 zł włącznie — 4¹/₂%;

- 2) przy wartości przedmiotu sprawy od 3.000 zł do 5.000 zł włącznie; od pierwszych 3.000 zł — 135 zł, a od nadwyżki — 5%;

- 3) przy wartości przedmiotu sprawy ponad 5.000 zł: od pierwszych 5.000 zł — 235 zł, a od nadwyżki — 5¹/₂%.

§ 2. 1. Jeżeli wpis stosunkowy ustalony stosownie do przepisu § 1 i art. 30 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110), a należny od jednostki gospodarki uspołecznionej, dochodzącej od pracownika naprawienia wyrządzonej przez